

Ved en ny affattelse af § 23 fastslås det, at loven *også gælder for Grønland*, idet det er ønsket tydeliggjort, at reglerne om tilskud m. v. også vil gælde for en eventuel folkehøjskole i Grønland, på hvis oprettelse der arbejdes indenfor højskolekredse.

Loven træder i kraft fra 1. april 1954 at regne, således at beregningen efter de nye regler første gang foretages for det statstilskud, der beregnes for finansåret 1954—55 og udbetales i finansåret 1955—56. De i loven indeholdte forhøjede lønkrav til skolerne gælder dog først fra 1. april 1955.

Undervisningsministeren bemyndiges til at optrykke lov nr. 311 af 4. juli 1942 om folkehøjskoler og landbrugsskoler som ændret ved lov nr. 323 af 14. juni 1946, lov nr. 190 af 15. marts 1947, lov nr. 206 af 12. april 1949 samt ved nærværende lov.

Lovforslaget var i sin oprindelige form anslået til at ville medføre en årlig *merudgift for statskassen på ca. 935 000 kr.* som følge af de ændrede tilskudsregler. En nærmere specifikation findes i lovforslagets bemærkninger.

Under behandlingen i folketinget anerkendtes fra alle sider værdien af det arbejde, der gøres i de af loven omfattede skoler, ligesom det fandtes nødvendigt at søge at imødegå de økonomiske vanskeligheder, skolerne havde som følge af den stedfundne prisudvikling. Det betonedes dog af venstres ordfører (*Kr. Juul*), at man sikkert nu var nået så vidt i ydelse af statstilskud, at yderligere forbedring af skolernes økonomi burde ske gennem forhøjelse af elevbetalingen og statens støtte i form af elevunderstøttelser.

Også *Søren Olesen* (DR) hævdede dette synspunkt og frygtede, at for store tilskud bl. a. til lærerlønninger kunne medføre en vis afhængighed af staten og således gribe ind i højskolernes frie stilling.

Udvalgsarbejdet mellem lovforslagets 1. og 2. behandling medførte en række ændringer, som er omtalt ovenfor. Disse betegnedes fra alle sider som forbedringer af lovforslaget; dog fandt *undervisningsministeren* det beklageligt, at det ikke var lykkedes at afskaffe de direkte alderstillæg, hvis beregning medførte en urimelig administration, og som burde kunne ordnes ved overenskomster mellem forstandere og lærere.

Et af et mindretal (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) stillet ændringsforslag, som gik ud på at begrænse det i § 8, stk. 1, punkt 2, omhandlede bygningstilskud til den del af vurderingssummen, der ikke overstiger 2 mill. kr., bl. a. for at modvirke et unaturligt skolebyggeri med urimelige tilskudsudgifter for staten, forkastedes ved lovforslagets 2. behandling.